

Hvad er egentlig forklaringen på, at man kan lave en arbejdsmarkedsreform, hvor man, på trods af at man i sommer sagde, at man ikke med Socialdemokratiets stemmer ville skære i kontanthjælpen, alligevel laver en aftale, hvor man skærer i kontanthjælpen, og så efterfølgende siger, at dét, at de andre partier vil bruge den beskæring af kontanthjælpen til skattelettelser, vil Socialdemokratiet ikke være med til?

Hvad er så årsagen til, at man gik med til at skære i kontanthjælpen? Hvordan kan man lave en aftale, hvor man ikke er enig om at bruge provenuet, men bare enig om at tage pengene fra de fattigste? Det synes jeg er meget usammenhængende. Jeg har forsøgt at få et klart svar fra arbejdsmarkedsordføreren, det er ikke lykkedes, så nu prøver jeg finansordføreren.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg talte mod bedre vidende, det er jeg ked af. Jeg er ikke arbejdsmarkedsordfører, og den del af aftalen – måske på grund af ulogikken omkring provenuet – var gået min næse forbi.

Jeg er så i mellemtiden blevet belært om, at det alene er de store humanister i Det Radikale Venstre, som står for det her med, at pengene fra bistandsklienterne skal bruges til skattelettelser. Socialdemokratiet har altså kun del i at gaffe pengene fra de fattigste familier i Danmark, men ikke i at give dem til skattelettelser. Det undskylder jeg.

Jeg skal så spørge, hvordan det stemmer overens med, at Socialdemokraterne den ene gang efter den anden heroppefra har sagt, at de ønsker at bryde med den sociale arv? Hvordan stemmer det overens med, at man tager 1.000 kr. fra de fattigste familier? Det drejer sig om op mod 30.000 mennesker.

Vi ved jo – Socialdemokratiet har anerkendt det i debatten omkring starthjælp – at netop det at få færre penge for de her familier betyder en større social udstødning. Det har Socialdemokraterne understreget gang på gang i debatten omkring starthjælp. Hvad er forskellen? Hvorfor skal de her familier miste 1.000 kr. om måneden?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pia Gjellerup. Og efter hende kommer fru Charlotte Dyremose, hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Henrik Vestergaard, alle for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Til hr. Lars Barfoed: Jeg tror, at det bedste, man kan gøre for et erhvervsliv – det er i øvrigt både i gode tider og i dårlige tider – er at sørge for, at velfærdssamfundet udvikler sig, så det kan være det fundament under arbejdskraften, som gør, at arbejdskraften både er til rådighed, er kvalificeret, veluddannet, og at der er mulighed for at deltage i forskning og udvikling af produkter, af ydelser på et højt niveau. Det er det, der har kendetegnet den erhvervs politik, som Socialdemokratiet har stået for og står for, og sammenlagt dermed også initiativer for udvikling i hele landet, sådan så vi ikke oplever, at tilbageslag i nogle enkelte områder af landet kommer til at trække erhvervslivet ganske alvorligt ned.

Der har vi en stribe initiativer, finansieret også af det brede erhvervslivs skuldre, lige så vel som at vi alle sammen bidrager til at sikre, at velfærdssamfundet har et fundament.

Jeg mener nemlig ikke, at erhvervslivet bare hviler på velfærdssamfundet, eller at velfærdssamfundet bare er en byrde for erhvervslivet; i et samfund som det danske er det hinandens afgørende forudsætninger.

Til hr. Ole Sohn og også til fru Pernille Rosenkrantz-Theil om loftet over kontanthjælpen: Jeg mener, at den indretning, det har fået, faktisk er meget vigtig, nemlig at det giver en tilskyndelse til og nogle meget bedre muligheder for, at man med en også ret beskeden tilknytning til arbejdsmarkedet – men meget, meget afgørende med en tilknytning til arbejdsmarkedet – faktisk får lettere ved at komme ind på arbejdsmarkedet, ved at blive på arbejdsmarkedet, ved at tjene penge på at være på arbejdsmarkedet, og derfor vil det faktisk modvirke en udstødning og en isolation, som formentlig er det farligste, vi overhovedet kan byde nogle af dem, der er ved at miste fodfæstet i det danske samfund.

Kl. 14.40

Så vi vil bruge de penge, der ligger i arbejdsmarkedsreformen, til initiativer, der forbedrer velfærdssamfundet, og så må vi jo lade andre om at bestemme, om de vil give dem ud i skattelettelser til denne eller hin side. Det mener jeg er meget uklogt. Derfor har Socialdemokratiet også meget, meget håndfast sagt, at det under ingen omstændigheder er den finansieringskilde, vi vil anvende til en skattereform.